

μηχανῶν. Ἡ τοιαύτη πρόοδος ἐγενικοποιήθη ἐν Γαλλίᾳ μόνον μετὰ τὸ 1830.

Ἀπὸ 40 ὅμως ἐτῶν ἡ βιομηχανία τοῦ βάμβακος ἀνεπτύχθη θαυμασίως ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὑπελόγησαν ὅτι ἂν δὲν ἐγίνοντο αἱ τελειοποιήσεις τῶν μηχανῶν ἀπὸ τοῦ 1767 καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἐγίνετο ὡς πρότερον διὰ τῶν χειρῶν, ἤθελον χρεωασθῆ διὰ μόνον τὴν παραγωγὴν τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι κατ' ἔτος, δηλαδὴ ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας.

M * *

Ο ΓΕΡΩΝ ΙΠΠΟΣ

Κατ' ἐμὲ δὲν ὑπάρχει οἰκτρότερον θέαμα τοῦ νὰ βλέπῃ τις γέροντα κατεσκληκότα ἵππον ἐν τῷ μέσῳ ἐρήμου πεδιάδος.

Πρὸ ἡμερῶν, ἔχων τὴν καρδίαν βεβαρυμένην ὡς ἐκ τοῦ μελαγχολικοῦ οὐρανοῦ, περιεπάτου ἐπὶ τῶν ἐρημῶν γηπέδων τοῦ Montrouge. Δὲν ὑπάρχει γωνία γῆς ἐν οἰκτροτέρᾳ ἀθλιότητι ἢ τὰ γήπεδα τὰ πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων ἐκτεινόμενα, ἅτινα σχηματίζουνσι τὸ βορβορώδες κατώφλιον τῆς βασιλίδος πόλεως. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ χάνει τὸ ἔδαφος δεικνύον ὡς ἀνοιγόμενα ἔντερα τὰ ἀρχαῖα ἐγκαταλειμμένα λατομεῖα βαθέα καὶ ἐρεθώδη. Οὕτε ἐν δένδρον, ἀλλ' ὀρίζων μόνον χαμαλὸς καὶ κατηφὴς ἐξαπλοῦται.

Αἱ γαῖαι ἔχουν δὲν ἠξέσω ὁποῖον ἀποτρόπαιον θέαν.

Προχωρῶν εἶδον εἰς τινα γωνίαν γέροντα ἵππον, προσδεδεμένον εἰς πάσσαλον, μὲ κεφαλὴν χαμηλωμένην καὶ βῶθωνας φουσῶντας πρὸς τὴν γῆν· τὸ πτωχὸν ζῶον ἔτρομε κατειλημμένον ὑπὸ διαρκοῦς ῥίγους. Ἦτο ἐκεῖ ὑπὸ μέλανα οὐρανὸν καὶ βροχὴν ἀδιακόπως τὰ μέλη του περιβόουσαν.

Ὑπῆρχεν ἄρμονία μεταξὺ τοῦ ἵππου, τοῦ χειμεριοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀθλίου πεδίου. Τοιαύτη ἀθλιότης ἤρμοζε θαυμασίως εἰς τοιοῦτο τοπεῖον. Ἡ φύσις ἐκλαίεν ἐνταῦθα, τὸ βεβαίῳ, τὴν κατάστασιν τῆς.

Ἡσθάνθη ἐνδομύχως ἀνέφορστον οἶκτον.

Ἄμα ὡς ἐπλησίασα, ὁ ἵππος ἔτεινε τὸν λαίμον καὶ μὲ παρετήρει μὲ τοὺς τεθλωμένους ὀφθαλμοὺς κινῶν τὴν κεφαλὴν.

Συνεινῆθη ἐκ τῆς θλιβεραῆς ἐπιπλήξεως, ἢ ἐφάνετο ὅτι μοὶ ἀπέτεινε· ἀγνοῶ ἂν ὠνειρευόμην, ἀλλ' ἰδοὺ οἱ λόγοι, οὗς μοὶ ἀπνύθουν ὁ γέρον ἵππος·

«Αὔριον ἀποθνήσκω, ὥστε σήμερον δύναμαι νὰ εὐχαριστήσω τὴν καρδίαν μου· ἀμφιβέλλω ἂν θὰ βελτιώσω τὴν τύχην τῶν ἀδελφῶν μου, ἀλλ' ἀδιάφορον· θὰ σοὶ ἀνακοινώσω ἀλήθειαν, ἥτις εἶνε καρπὸς δλοκλήρου ζωῆς φιλοσόφου ἵππου.

»Ἴδοὺ ἡ ἀλήθεια αὕτη: Ἡ ἐργασία μας πλουτίζει τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ἐργασία μας μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸ σφαγεῖον. Τοῦτο εἶνε ἀδικία. Ὁ Θεὸς σὰς ἔδωκε διάνοιαν πολὺ τῆς ἰδικῆς μας ἀνωτέραν,

ἀλλὰ τὴν διάνοιαν ταύτην σὰς ἔδωκεν, ὅπως κα-
ταστήσετε εὐτυχὴ τὰ πλάσματά του.

»Παρητηρήσατέ με: Οἱ ἀδελφοί σας κατεχρά-
σθησαν τῶν δυνάμεών μου· ὅσον πλεῖστον τοὺς
ὑπρέτουν, τόσῳ σκληρότεροι ἐγίνοντο. Σήμερον
τὸ πτωχὸν μου σαρκίον ζητεῖ ἐκδίκησιν.

»Εἶνε νόμος δίκαιος, καθ' ὃν καὶ ἡ ἐργασία
ἔχει τὰ ὄρια τῆς· καὶ ὁ τὰ ὄρια υπερβαίνων ἐργά-
της ἀνταμείβεται. Ζητοῦμεν νὰ κρινώμεθα κατὰ
τὸν νόμον τοῦτον καὶ νὰ κροθίζωμεν τὴν ἀνάπαυ-
σιν, ἣν ἀπαιτοῦσι τὰ γηρατειά μας.

»Μὴ ἀρνεῖσθε ὅτι εἴμεθα καλὰ ζῶα προωρι-
σμένα νὰ σὰς ὑπηρετῶμεν καὶ νὰ σὰς διασκεδά-
ζωμεν. Εἴθεθα ἀδελφοί σας, ἀδελφοὶ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι, καὶ θὰ δώσητε ἡμέραν τινα λόγον ἐ-
νώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς διαγωγὴν
σας. Ἐκάστη ἀλγηδὼν ἡμῶν θὰ καταλογισθῆ καθ'
ἡμῶν ὡς μία ἁμαρτία. Ἐνόσω εἴμεθα εὐπειθεῖς,
ἐστὲ καλοὶ. Ἐνόσω συγκρατανεύομεν νὰ σὰς προσ-
φέρωμεν δλοκλήρον ὑπαρξίν, συγκρατανεύετε καὶ
ὑμεῖς νὰ μᾶς δίδητε γλυκύτερον θάνατον.

»Ἐὰν ἔχῃς τρυφεράν καρδίαν σὺ, ὁ διερχόμε-
νος τὴν ὁδὸν ταύτην, ἐπανάλαβε εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς σου ὅ,τι σοὶ λέγω· δὲν θὰ σὲ ἀκούσουν, ἀλ-
λὰ κ' ἐγὼ δὲν θὰ μεταφέρω μετ' ἐμοῦ τὴν ἀλή-
θειαν ταύτην.

«Ἦ ἄθλιον ζῶον ποῦ εἶμαι! ὦ ἀθλία γῆ, ἡ-
τις θὰ μὲ δεχθῆς».

Ὁ γέρον ἵππος ἐσιώπησεν, ἡ μᾶλλον ἐξύπνησα.

Ἡ λεπτή βροχὴ ἐξηκολούθει, ἐβρίψα ἐν ἔτι
βλέμμα ἐπὶ τῆς κατηφούς πεδιάδος, ἐπὶ τοῦ δυσ-
τυχοῦς ζῶου καὶ ἐπὶ τοῦ βορβοροῦ· ἔπειτα εἰσπρ-
χόμεν εἰς Παρισίους, οἵτινες ἔλαμπον ἐκ ζωρό-
τητος περιγελῶντες τὸ ψῦχος καὶ τὴν οὐρίχλην.

Ἐξάνεστην κατὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τοῦ ἐ-
γωῖσμοῦ μας· καὶ ἤθελον ἐκ καρδίας νὰ εὐχαρι-
στήσω τὰς τελευταίας εὐχὰς τοῦ γέροντος ἵπ-
που, ὅστις ἐσκέφη ὀρθῶς· ὅτι μία ἀλήθεια πρέπει
πάντοτε νὰ λέγηται.

Οἰκτεῖρω τὴν πεδιάδα τοῦ Montrouge, ἀλλ'
αὕτη μετ' οὐ πολὺ θὰ μεταμορφωθῆ εἰς δημοσίους
κῆπους καὶ ἀνάκτορα· ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ γηραλέου
ἵππου μοῦ ἐκίνησε τὴν εὐσπλαγγίαν καὶ ζητῶ
δι' αὐτὸν καλλίτερον τοῦ σφαγεῖου γηροκομεῖον.

— Μῆπως θέλετε ἄσυλον τῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ
γεγηρακότων ἵππων;

— Καὶ διατί ὄχι;

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Δ. Κ. Μ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ταχυδρομείων τῆς Μεγάλης
Βρετανίας ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἐνιαύ-
σιον ἐλθεσιν αὐτοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1879
—1880 γενομένων ἐργασιῶν.

Ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ ὑπάρχουσι σήμερον
14,212 ταχυδρομικὰ γραφεῖα· ἐξ αὐτῶν 6,060
μόνον δέχονται ἐπιταγὰς καὶ 6,016 ἔχουσι τα-

μειυτήρια διὰ τὸν λαόν· διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχουσι 3,924 γραφεῖα· τέλος δὲ τὰ γραμματοκιβώτια ἀνέρχονται εἰς 12,541. Ἐκ τοῦ συνόλου τούτου τὸ Λονδῖνον μόνον κέκτηται 2,012 γραφεῖα καὶ γραμματοκιβώτια.

Ἡ ἐν γένει κίνησις τῆς ἀλληλογραφίας ἔμεινεν ἡ αὐτὴ σχεδὸν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὰ ἐξαγόμενα αὐτῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἐπιστολαί	1,127,997,500
Δελτάρια	114,458,400
Βιβλία κλπ.	213,963,000
Ἐφημερίδες	130,518,400

Οἱ Ἄγγλοι ἐξαικολοῦθουσι πάντοτε παραδίδοντες εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πράγματα, μὴ ἀνήκοντα οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, ὡς λ. χ. πτηνὰ, βατράχους, καὶ ζώσας σαύρας, κυνάρια ἢ γαλαῖς μικρὰς, κοπτερά ἐργαλεῖα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν ὄλῳ 4,500 τοιαῦτα ἀντικείμενα ἀπεβρίβησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κριθέντα ἀπαράδεκτα.

Περίεργοι εἶνε αἱ πληροφορίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς περικλείοντας κακῶς ἢ καὶ οὐδόλως ἐνίοτε τὰ ἀποστελλόμενα ἀντικείμενα, ἢ τοὺς ἀμελοῦντας νὰ θέσωσι διεύθυνσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς των. Εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 27,224 ἀντικειμένων διαφόρου εἶδους καὶ 72,000 γραμματοσῆμων, πεσόντων ἐξ ἐπιστολῶν, ἀριθμοῦνται τὰ περισυλλεθέντα ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφείοις καὶ ἀποτεθέντα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τμήμα τοῦ ταχυδρομείου. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο παρεδόθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 10 ἑκατομ. διαφόρων ἀντικειμένων, ἐξ ὧν 21,261 ἄνευ οὐδενιαῆς διευθύνσεως καὶ 1,141 ἐτωκλείοντα νομίσματα, τραπέζια γραμμάτια καὶ συναλλάγματα διὰ 4,624 λίρας. Αἱ ἐπιστολαί, αἱ φέρουσαι ἀνεπαρκῆ ἐπιγραφὴν, ἀνῆλθον εἰς 5,343,678.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομικὰ ταμειυτήρια, τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 32,102,134 λίρας, ἥτοι παρουσιάζουσιν αὐξησιν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους τούτου 1,600,570 λίρας. Τὸ ταχυδρομεῖον ἔχει ὡσαύτως τὰς penny-banks, ἥτοι ταμειυτήρια τοῦ λαοῦ, εἰς ἃ παρακατατίθενται ποσὰ κατώτερα τοῦ ἐνὸς σελινίου. Ὁ κλάδος οὗτος τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀπέφερεν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ κατὰ 7βριον τοῦ 1861 καθαρὰ κέρδη 1,131,008 λίρας.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐργάζονται σήμερον 34,699 ἄνθρωποι, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαλλήλων τῶν τηλεγραφικῶν καταστημάτων.

Ἡ ἐκ τῶν ταχυδρομείων πρόσδοσις ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1879—1880 ἀνῆλθεν εἰς 6,558,445 λίρας, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 4,060,755, ἥτοι προέκυψε καθαρὸν κέρδος εἰς τὸ Κράτος κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1879—1880 λίραι 2,597,687.

Ν **

ΚΟΥΡΕΥΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ κατὰ τὸ 1848 ἦτο πελάτης κουρέως τινὸς καλουμένου Βρασσιέ.

Ἡμέραν τινὰ εἰς φίλος τοῦ Βρασσιέ ἐρωτᾷ αὐτόν·

— Αἱ ! πῶς πηγαίνει ἡ ἐργασία ;

— Ὅχι καὶ καλλίτερα, φίλε μου. Δὲν ἔξρω πῶς θὰ τὰ καταφέρουν τὰ παιδιὰ σήμερα. Τίποτ' ἄλλο ἀπὸ χοροὺς καὶ σοαρδέες. Ἐχομε τριάντα κυρίας νὰ κτενίσωμε. Νὰ καὶ τὰ δνόματα.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ φίλος διέροχεται πάλιν διὰ τοῦ κουρέου τοῦ Βρασσιέ.

— Πῶς τὰ πῆγες προχθὲς μὲ τοὺς πελάτας σου ;

— Ἀφσέ με, σὲ παρακαλῶ, μὴ μοῦ δμιλεῖς· μόλις ἐκτένισα τὰς μισαῖς. Ἐχασα δώδεκα δεκατέσσαρας κυρίας, κ' αὐτὸ ἐξ αἰτίας τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ.

— Ἐξ αἰτίας τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ ! Τί σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ καὶ τῆς πελατείας σου ;

— Ὑπάρχει καὶ πολλή. Ἄν δὲν μὲ πιστεύης, ἄκουσε καὶ θὰ μὲ πιστεύσης. Ὀλίγας στιγμὰς ἀρ' οὐ ἔφυγες ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κατάστημα κ' ἐκάθησεν εἰς αὐτὴ τὴν πολυθρόνα. Τῷ ἔβαλε τὴν πετσέτα εἰς τὸν λαιμὸν, ἐπῆρα τὸ ψαλίδι καὶ τὸ ἐπλησίασα εἰς τὰ γένεια του, ἀλλ' αὐτὸς μὲ μίᾳ ἀπότομῃ χειρονομίᾳ ἐκαταίβασε τὸ χέρι μου.

— Περίμενε, μοῦ εἶπε.

Καὶ εὐθὺς ἔγινε ἕνα μολυβδοκόνδυλο ἀπὸ τὴν σκέπη τοῦ γαλέκου του, καὶ σκαλίζει ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ νὰ εὕρη χαρτί· ἀλλὰ δὲν εὗρισκε. Τέλος πάντων παρατηρεῖ ἕνα φύλλο ἐπάνω 'ς αὐτὸ τὸ τραπέζι, τ' ἀρπάζει καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ. Ἐγὼ, μ' ὄλην τὴν βία ποῦ εἶχα, τὸν ἐπερίμενα. Ἄλλ' ἐκεῖνος χωρὶς νὰ συλλογίζεσαι πλέον ἂν ζῶ ἢ δὲν ζῶ εἰς τὸν κόσμον, ἐμουνηζούραρε δολοῦν, καὶ κάπου κάπου ἐσταματοῦσε, καὶ ἐδάγκανε τὸ μολυβδοκόνδυλό του.

— Γράφε, γράφε, ἔλεγα μέσα μου, ἂν ἔμπορέσης νὰ τὰ ξαναδιαβάσης, θάχης τύχη. Τί ὄνηθοσκαλίσματα ἦταν ἐκεῖνα ! κ' ὕστερα λέγουν πῶς γράφει καλὰ !

— Εἶμαι 'ς τοὺς ὀρισμούς σας, τοῦ εἶπα.

— Ἐν δευτερόλεπτον κ' ἐτελείωτα, μοῦ ἀπεκρίθη.

Ἄλλὰ τὸ δευτερόλεπτον δὲν ἐτελείωνε κ' ἐγὼ ἔστεκα ἐκεῖ ὀρθὸς, μὲ τὸ ψαλίδι 'ς τὸ χέρι, κατατῆρωμένος ἀπὸ τὴν στενοχωρία μου. Αὐτὸς ὅμως τὴν δουλειά του, ἔγραφε, ἐσταματοῦσε, ἐσήκωνε τὰ μάτια του ἕψηλά.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε τῷ εἶπα, σήμερα ἔχω βιαστικὴ ἐργασία.

— Ἄ ! βιάζεσαι ; μοῦ εἶπε, κ' ἐγὼ βιάζομαι. Καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα νὰ φύγῃ.

— Τὸ καπέλο σας, κύριε, τὸ καπέλο σας.